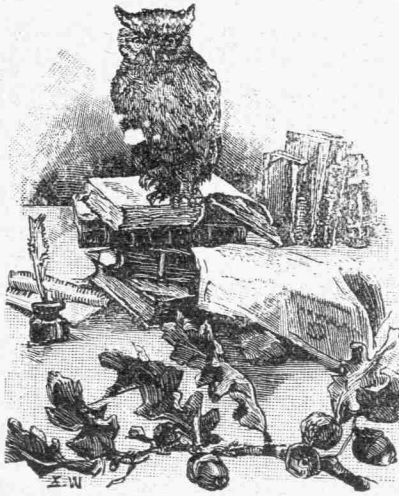

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ὁ Διογένης τοῦ Χρηματιστηρίου. Ἀπέθανεν ἐσχάτως ἐν Παρίσις ὁ Ἰούλιος Πατὸν γνωστότατος εἰς τὸν χρηματιστικὸν κόσμον. Ἡ προσωποποιία τοῦ ἀρχαίου κυνικοῦ ἀπεδόθη εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἀμεριμνησίαν μετ' ἧς ἀπεδέχτο ἐκάστοτε κατὰ τὸν περιπετειώδη αὐτοῦ βίον καὶ πᾶσαν εὐνοίαν καὶ πᾶσαν καταδρομὴν τῆς τύχης. Μεταξὺ ἄλλων ἐπεισοδίων τοῦ χρηματιστικοῦ του σταδίου ἀναφέρεται καὶ τὸ ἐξῆς χαρακτηριστικώτατον: Ἐχρεώσθη εἰς ἓνα κύριον Χ... 50,000 φράγκων, καὶ ὁμοῦ ἦλθεν ἡμέρα καθ' ἣν εἶχεν ἄπολυτον ἀνάγκην 20,000 φράγκων ἀκόμη καὶ κανεὶς ἄλλος οὐκ ἠδύνατο νὰ τὰ δώσει παρὰ ὁ κ. Χ... Ὁ Πατὸν λοιπὸν πηγαίνει κατ' εὐθείαν πρὸς αὐτὸν καὶ μετ' ὀλίγης ὥρας συνομιλίαν ἀπέργεται φέρων θριαμβευτικῶς τὸ ῥηθὲν ποσὸν ἐν τῷ θυλακίῳ. Ἀλλ' εὐθὺς ὁ δανειστὴς μετανοεῖ, συλλογίζεται ὅτι ἔκαμεν ἀνοησίαν καὶ τρέχει νὰ πάρῃ ὀπίσω τὰ χρήματά του Προσθίνει τὸν Πατὸν εἰς τὴν κλίμακα τοῦ χρηματιστηρίου ἀσθμαίνων: — Ἀγαπητέ μου, τοῦ λέγει, ἐσυλλογίσθηκα καλλιτέρα καὶ ἔρχομαι νὰ σου ζητήσω ὀπίσω τὰς εἰκόσι χιλιάδας. Ὁ χρηματιστὴς ὁπισθοχωρεῖ δύο βήματα καὶ εἶτα πλησιάζων τὸν κύριον Χ...: — Μὲ ἔχετε γιὰ ἔξυπνον ἄνθρωπον, δὲν εἰν' ἀλήθεια; — Βέβαια. — Ἄν σὰς εἶδιδ' ὀπίσω τὰ χρήματα, τὰ ὅποια δὲ καὶ δὲν ἔχω πλέον, θὰ μ' ἐπαίρνατε γιὰ βλάκα. — Μά... — Τί μά; Δὲν ἐνοῶ, κύριε, νὰ σχηματίσετε τέτοια κακὴ ἰδέα γιὰ μένα. Πρὸς τιμὴν ὅμως τῆς μνήμης του ἀνάγκη νὰ λεχθῇ ὅτι μετὰ τινος καιρὸν ἀπέδωκεν ἀκριβέστατα τὰ ὀφειλόμενα.

Τὰ δῶρα τοῦ Παπα. Μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων ξένων ἐπικρατειῶν παρὰ τῷ Πάπᾳ ὑπάρχει καὶ τις μὴ διακινόμενος ἐπὶ ὀξύτητι πνεύματος ἀντιπροσωπεύων δ' ἄλλως μικρὰς τινας δημοκρατίας τῆς Νοτίου Ἀμερικής. Ὁ διπλωμάτης αὗτος ἀγαπᾷ τὰς ἐπιδείξεις, ἰδίως τὰ σειρήνια καὶ τὰ παράσημα διὰ τοῦτο τὸ ὕψος τῆς στολῆς του εἶνε σκεπασμένον ἀπὸ χρυτᾶ στολισμάτα καὶ τὰ στήθη του ἀστράπτουν ἐκ τῶν παρασήμων. Ὁ πάπας, ὅστις δὲν εἶχε κανένα λόγον δυσσεβείας ἐναντίον του, τοῦ ἐχάρισε πρὸ τινος βαρutiον καπνοθήκην. Ὁ διπλωμάτης πετᾷ ἀπὸ τὴν χαρὰν διὰ τὸ δῶρον καὶ δὲν χάνει ευκαιρίαν ὅπως τὸ ἐπιδείξῃ. Οἱ περὶ τὸν πάπαν καρδινάλιοι, οἱ ὅποιοι ὅσον καὶ ἂν εἶνε ἐπηρεαζόμενοι μετὰ τὴν θείαν σοφίαν ἀρέσκονται νὰ γελῶσι κάποτε καὶ μετὰ τὴν ἀνθρωπίνην ματαιότητα, ἀπεφάσισαν νὰ παίξουν μικρὸν παιχνίδιον εἰς τὸν ἀν-

τιπρόσωπον τῆς Νοτίου Ἀμερικής. Ἐπρόκειτο νὰ γείνη μετὰ τινος ἡμέρας ἐπίσημος παρουσίασις τοῦ διπλωματικοῦ σώματος εἰς τὸ Βατικανόν. Εἰς ἐκ τῶν καρδινάλιων λοιπὸν ἀρχίζει νὰ λέγῃ πρὸς τὸν διπλωμάτην κατὰ τινος συνδιάλεξιν μετ' αὐτοῦ: — Τί ἐντύπωσιν θὰ κάμετε μεθαύριο εἰς τὴν παρουσίαν μετὰ τὸν νέον αὐτὸ δεῖγμα τῆς εὐνοίας τοῦ Παναγιωτάτου. — Μὰ πῶς νὰ κρατῶ τὴν καπνοθήκην ἐμπρὸς εἰς τὸν κόσμον; ἐρωτᾷ δειλιῶς ἐκεῖνος. — Δὲν θὰ τὴν κρατῆτε, θὰ τὴν φορῆτε, ὅπως εἶνε κανονισμένον. — Θὰ τὴν φορῶ! κρᾶζει συγκεκινημένος, μὰ δὲν εἶδα κανένα ἄλλον... — Διότι κανεὶς ἄλλος δὲν ἔτυχε τοιαύτης ἐξαιρετικῆς εὐνοίας. — Καὶ πῶς θὰ τὴν φορῶ; ἐρωτᾷ πεισθεὶς. — Ὅπως τοὺς ταξιάρχας, κρεμασμένην εἰς τὸν λαιμὸν μετὰ πλατεῖαν κορδέλλαν. — Τί χρῶμα ἔχει ἡ κορδέλλα; — Χρῶμα καπνοῦ, φυσικόν. Καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν δημοκρατιῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικής ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ Πάπα μετὰ τὴν καπνοθήκην κρεμασμένην εἰς τὸν λαιμὸν καὶ ὁ Ἅγιος Πατὴρ ἔχον μόνον δὲν ὠργίσθη ἀλλὰ καὶ ἐμεδίασε πρὸς μεγάλην χαρὰν τῶν καρδινάλιων. Μετὰ τινος ἡμέρας ὁ αὐτὸς καρδινάλιος σπεύδει εἰς ἀναζήτησιν τοῦ εὐφροῦς διπλωμάτου, ὅπως ἀναγγεῖλῃ εἰς αὐτὸν ἐμπιστευτικῶς ὅτι ὁ Πάπας θὰ τὸν προβιάσῃ δίδων δεῖγμα ἀνωτέρας εὐνοίας. — Καὶ τὸ κρεμνόν καὶ αὐτὸ εἶνε τὸν λαιμὸν; ἐρωτᾷ ὁ ἀντιπρόσωπος. — Βέβαια. Καὶ ἀληθῶς προσεκληθὴς εἰς ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Πάπα, ὅστις δεικνύων πρὸς αὐτὸν ὑπερμεγέθη κοινότητα φιλοδοιοικίλτον καὶ χρυσόπον εἶπε πονηρῶς μειδιῶν: — Σὺς τὴν χαρίζῃ σὺτήν. Καὶ ὁ ταλαίτωρος διπλωμάτης ἔκτοτε δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ τί πρέπει νὰ κάμῃ ἀπὸ τὰ δύο: νὰ κρεμάσῃ ἐπάνω του τὴν κοινότητα ἢ νὰ κρεμασθῇ ἀπ' αὐτήν.

Ὁ πρῶτος ἔρωτος τοῦ Ἀἰνε. Ὁ Ἀἰνε ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας κατελήφθη ὑπὸ σφοδρῶς ἔρωτος πρὸς τὴν ἐξαδέλφην του Ἀμαλίαν θυγατέρα τοῦ τραπεζίτου Σολομώντος Ἀἰνε, ὅστις ἀποθανὼν τῷ 1844 ἄφηκε περιουσίαν 40 ὀλων ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Πολλὰ ἐκ τῶν παιχνιδίων τοῦ Ἀἰνε ἰδίως ἐκ τοῦ «Βιλιού των ἀματιών» ἀναφέρονται εἰς τὸ νεανικὸν αὐτοῦ αἶσθημά του. Ὁ ἔρωτος αὗτος εἰς οὐδὲν ἀπέληξε πρὶν τελειώσῃ ὁ ποιητὴς τὰς σπουδὰς του ἢ Ἀμαλία ὑπανδρεύθῃ ἑνα χονδρὸν ἐβραῖον καλούμενον Φριδλάνδε. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἔμεινεν ἐπὶ πολλὴ ἀπαρηγόρητος ἐγύριεν ἀπὸ τόπον εἰς τόπον ὡς ἐρμῆτης καὶ ἔγραφε στίχους: «Ἀπ' τοὺς μεγάλους πόνους μου κάνω μικρὰ τραγούδια» ὡς ὁ ἴδιος λέγει ἐν τῷ προλόγῳ του. Μετὰ ἐνδεκαετῆ χωρισμὸν ἡσθάνθη αἵφνης σφοδρὰν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπανιδῇ τὴν Ἀμαλίαν. Τὸ ὄνομά του ἀντὶ τῆς τότε ἀνὰ τὴν Γερμανίαν περιδοῖον. Φθάνει εἰς Ἀμβούργον ὅπου τὸν ὑποδέχεται ὁ σύζυγός της καὶ ἐκεῖθεν μεταβαίνει εἰς τὴν ἐσοχὴν πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐξαδέλφης του. Τὴν σκηνὴν τῆς συναντήσεως διηγείτο ὁ ἴδιος: Πρὸ τῆς θύρας τοῦ δωματίου, τὸ ὅποιον ἀμυδρῶς φωτιζέτο ὑπὸ μιᾶς μόνης λυχνίας, ἡ γραῖα τροφὸς Μαργαρίτα ἐστάθη καὶ εἶπε: — Ἐδῶ εἶνε! Ὁ ποιητὴς εἰσῆλθε. Δὲν ἔτρεμεν ἐξεπλάγῃ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος διὰ τὸ θάρρος του. Εἶδε γυναῖκα καθήμενη εἰς τὸ ἀνάκλιτρον, ἐνδεδυμένην βαθύχρουν ἐσθίᾳ μαλλίνην, δὲν διέκρινε δὲ καλῶς τὴν ὄψιν της καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ ἠρώτησεν: — Ἐσὺ εἶσαι; Ἐκείνη ἀνετινάχθη καὶ ἀπήντησε: — Ναί, φίλε μου, ἐγὼ εἰμαι. Καὶ ὁμοῦ αἶμα τὴν εἶδε καλὰ ἐκεῖ ἐμπρὸς του ὄρθαν τὴν πρώτην του ἐρωμένην, τότε μετενόησε διότι ἦλθε. Δὲν ἦτο πλέον ἡ Ἀμαλία, ἡ Μόλυ τῶν νεανικῶν χρόνων εἶχε μαρυνθῇ, εἶχε γηράσῃ. Εἰς ἐνδεκα

ἐτῇ ἡ προσφιλὴς εἰκὼν εἶχε φθαρῆ! Ἐκ τοῦ λαμπροῦ ἐνδόξατος τῶν ἀναμνήσεων τοῦ ἔμμενου πλέον οἰκτρὸν φάντασμα αὐτῇ!... Καὶ τὴν παρετῆρει, ἐνῶ καὶ ἐκεῖνη δὲν ἀπέσπα τὰ βλέμματά της ἀπὸ τῆς μορφῆς του, ἴσως παρόμοια συλλογιζομένη, ἴσως μάλιστα ἀναζητοῦσα ἐν τῇ καταπεπνημένῃ μορφῇ τοῦ ποιητοῦ τὴν εὐθυμον καὶ ζωηρὰν ὄψιν τοῦ παιδικοῦ της συντρόφου!...

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιστημονικά. Ὁ κ. Στίλλιγγ καθηγητὴς τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Στρασβούργου μετὰ μακρὰς μελέτας καὶ ἐπανειλημμένας δοκιμὰς κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δύναται νὰ γίνῃ ἐπιτυχὴς γρήσις χρωμάτων τινῶν ἀνιλίνης ὡς ἀντιστηπτικῶν. Οἱ βοτανικοὶ ἐγνώριζον ἀνέκαθεν ὅτι οἱ μικροσκοπικοὶ ὄργανισμοὶ ἀπορροφῶσι τὴν ἀνιλίνην ὑπὸ τῆς ὁποίας αὐθαρεῖ φονεύονται, ἐκ τούτου δὲ ὀρμώμενος ὁ ῥηθεὶς ὀφθαλμολόγος ἐδοκίμασεν αὐτὴν εἰς πληγὰς τῶν ὀφθαλμῶν. Αἱ οὐσαὶ αὐταὶ τῆς ἀνιλίνης κατὰ τοῦτο ὑπερέχουσι ἄλλων ἀντιστηπτικῶν, ὅτι εἶνε ὅλως ἀβλαβεῖς εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὄργανισμόν. Ἐκ τούτου ἐννοεῖται ὅτι εἶνε ὅλως ἀπηλλαγμέναι ὀργανικῶν καὶ ἄλλων στοιχείων.

Φιλολογικά. Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν. « Ἡ Ἑλλάς ἐπὶ Ὀθωνος » (La Grèce du roi Othon) ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς Calmann-Lévy σύγγραμμά εἰς ἄκρον ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἑλλήνα. Περιέχει ἐπιστολὰς ἐξ Ἀθηναίων τοῦ ἐπὶ Ὀθωνος πρεσβευτοῦ τῆς Γαλλίας ἐν Ἑλλάδι Thouvenel πρὸς τὴν οἰκουμενικὴν καὶ τοὺς φίλους του, ἀπεικονίζουσας τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν κατάστασιν τῆς ἡμετέρας χώρας ἐπὶ τῆς πρώτης βασιλείας. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται περισυνέχθησαν καὶ ἐδημοσιεύθησαν μετὰ σημειώσεων καὶ βιογραφικοῦ πίνακος ὑπὸ L. Thouvenel.

— Ὁ γνωστὸς γάλλος συγγραφεὺς Πέτρος Λοτί, τοῦ ὁποίου τὸ ἀληθὲς ὄνομα εἶνε ὑποπλοῦρχος Βιὼ μετέβη εἰς Βουκουρέστιον προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς βασιλείας τῆς Ρουμανίας.

— Ὁ συγγραφεὺς τῆς τριτοῦ Ἱστορίας τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων μέχρι Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου καὶ ἐκδότης τοῦ Ἡσιόδου ἐν τῇ σειρᾷ τῆς Ζωγραφείου βιβλιοθήκης κ. Κ. Σίττλ, τῶς ὑψηλῆς ἐν Μονάχῳ, διωρίσθη ἀθηγητὴς τῆς κλασσικῆς φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Βυρτσβούργου.

— Τῇ 1 Μαΐου (ν.) ἐγένετο ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀκαδημίᾳ ἡ ἐκλογή πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ὠδῆ κενωθείσης ἑδρας· καίτοι ἐπτάκις ἐπανελήφθη ἡ ψηφοφορία, οὐδεὶς τῶν δεκατριῶν ὑποψηφίων συνεκέντρωνε τὴν ἀπαιτουμένην ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, τούτου δ' ἕνεκα ἀνεβλήθη ἡ ἐκλογή ἐπ' ἄοριστον. Τὰς πλειότερας ψήφους ἔλαβον καὶ κατὰ τὰς ἐπτά ψηφοφορίας ὁ Thureau-Dangin, ὁ Lavissee καὶ ὁ ποιητὴς Manuel μετὰ τούτους δ' ἔρχονται ὁ κριτικὸς τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Δύο Κόσμων Brunetiere, ὁ μυθιστοριογράφος Loti, ὁ H. Houssaye, ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ἀλκιβιάδου ὁ Ζολὰ ἔλαβε κατὰ μὲν τὴν πρώτην ψηφοφορίαν μίαν ψήφον, κατὰ τὰς τρεῖς ἐπομένους ἀνὰ 3, κατὰ τὴν πέμπτην 4 καὶ κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἀνὰ 2· ὁ διηγηματογράφος Theuriet ἔλαβε κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν 4 ψήφους, κατ' ἄλλας δὲ τέσσαρας οὐδεμίαν. Πλὴν τῶν ἀνωτέρων ἦσαν ὑποψήφιοι καὶ οἱ F. Fabre, Becque, Barbier, Charles Nauroy καὶ Regnault· τούτων οἱ μὲν δύο τελευταῖοι οὐδεμίαν ἔλαβον ψήφον, οἱ δὲ Becque καὶ Barbier ἔλαβον ἀνὰ μία· ἐν τῇ πρώτῃ μόνον ψηφοφορίᾳ.

Ἀρχαιολογικά. Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας ἀπένευμε τὸ ἐξ 20.000 φρ. μέγα βραβεῖον τοῦ Φουλῶ εἰς τοὺς κ.κ. Perrot καὶ Chiriez διὰ τὸ σύγγραμμά των « Ἱστορίαν τῆς τέχνης ἐν

τῇ ἀρχαιότητι. » οὗ πρὸ ὀλίγον ἀπεπερατώθη ὁ πέμπτος τόμος, πραγματευόμενος περὶ τῆς τέχνης ἐθ.ῶν τινῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῶν Περσῶν.

Νεκρολογία. Ἐν ἡλικίᾳ 93 ἐτῶν ἀπέθανεν ὁ πρεσβύτατος τῶν Γάλλων ζωγράφων Joseph Nicolas Robert-Fleury.

— Ἀπέθανεν ἐβδομηκοντοῦτης τὴν ἡλικίαν ὁ Ἀγγλος ἀρχιτέκτων John Turtle Wood ὁ ἀνακαλύψας τὸν ἐν Ἐφέσῳ ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἡ Κοπεγχάγη κατὰ τὴν νεωτάτην ἀπογραφὴν ἀριθμεῖ 312,387 κατοίκους, κατοικοῦντας 8,696 οἰκίας. ὥστε ἡ ἀναλογία εἶνε 36 κατ' οἶκον.

— Νεαὶ δοκιμαὶ ταχύτητος σιδηροδρομικῶν συρμῶν ἐγένοντο ἐπιτυχῶς ἐν Β. ἡμερικῇ. Συρμὸς ἐκ Φιλαδέλφειας ἀναχωρήσας διέτρεξεν 155 χιλιόμετρα ἐντὸς μιᾶς ὥρας καὶ εἰκοσιπέντε λεπτῶν.

— Ἐν Χάλλῃ κατεσκευάσθη ἐσχάτως τὸ μικρότερον ὥρολόγιον τοῦ κόσμου, ἔχον ὄγκον ὅχι μεγαλύτερον ἀπὸ ἐν ρυθύνιον, καὶ λειτουργοῦν ἀκριβέστατα.

— Ἐν Φραγκφούρτῃ τρεῖς κύριοι ἐστοιχημάτισαν, φέροντες πλήρη περιβολὴν ἐσπερίδος καὶ χειροκτιοφοροῦντες νὰ φορτωθῶσι καὶ μετακομίσωσι δύο βαρέα ἔξοχτα ἐκ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ εἰς τὴν πόλιν. Ἐξετέλεσαν δὲ τὸ στοίχημα ὑπὸ τὰ βλέμματα πλήθους περιέργων παρακολουθούντων μετ' ἐκπλήξεως αὐτοῦς, καὶ ἐδώρησαν τὰς κερδηθείσας 500 μάρκας εἰς τὸ ταμεῖον τῶν πτωχῶν.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἡ ἡλικία τῶν γυναικῶν. Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου: — Μάρτυς, πόσον ἐτῶν εἶσαι; Ἡ μάρτυς: — Μεταξὺ εἴκοσι καὶ τριάντα. Ὁ πρόεδρος: Τί θὰ πῇ μεταξύ; τότε γίνεσαι τριάντα; Ἡ μάρτυς ταπεινῶς: — Ἀῤῥο.

Ἐνα κ' ἔνα δὲν κάμνουν μόνον δύο. — Ἐνα κ' ἔνα κάμνουν δύο λέμε ὅλοι καὶ τὸ θεωροῦμεν ἀξίωμα, καὶ ὅμως δὲν εἶνε πάντοτε σωστόν. — Ποῦ τὸ εὐρύχες σὺ πῶς δὲν εἶνε σωστόν; — Ἀπλούστατα; Ἐνας ὁ Γιάννης καὶ μία ἡ γυναῖκα του καὶ δὲν κάμνουν δύο, κύριε, παρὰ κάμνουν... ἐξ παιδιὰ.

Μεταξὺ ἀνδρογύνου. Ἐκείνη: — Σήμερον ἐμαχείρευσα πρώτην φορὰ μοναχίμου. Ἐκεῖνος: — Καὶ σήμερον θὰ πῇς πρώτην φορὰ μοναχί σου.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πολλάκις ἡ ζήλοτυπία ἀναφαίνεται ὡς πρῶτον ἀνυπάρκτου ἔτι ἀγάπης σύμπτωμα.

*

Πῶς δυνάμεθα νὰ μάθωμεν ἀσφαλῶς ἂν ἐγήρασεν ἡ καρδία μας, ἀφοῦ δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ἰδῶμεν αὐτὴν ἐντὸς κατόπτρου;

*

Μετὰ παροδικὴν ψυχρότητα ἐπέρχεται ἰσχυρότερος ὁ ἔρως, ὅπως μετὰ ῥίγος ἰσχυρότερος ὁ πυρετός.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἀπὸ τὸν σκῶρον φυλάσσονται τὰ μάλιστα ὑφάσματα κοκκιζόμενα διὰ πεπέρως καὶ ἀρωματιζόμενα ἰσχυρῶς διὰ τεμαχίων καφουράς. Ἄλλ' ἵνα ἀτραλίσθῳσι καλλίτερον πρέπει καὶ νὰ κολυφθῶσι διὰ βαμβάκερο ἢ λινὸ ὑφάσματος πανταχόθεν συνεραμμένου ἢ νὰ κλεισθῶσιν ἐντὸς κιβωτίου ἐκ τσίχλου.

Μικρὰ Οἰκοδόμησινα.